

הכנה לפורים

וזוה ומרדכי יצא כו' בלבוש מלכות תכלת דאיתא תכלת דומה לים כו' ורקיע דומה לכסא הכבוד וכסא הכבוד יש בו דין ורחמים * ומרדכי פעל שיצא מלפני המלך מלכו של עולם בלבוש תכלת רוצה לומר תכלת שהוא קצת דין עשה ממנו לבוש היינו רחמים גמורים כולו: ספר נועם אלימלך - פרשת תצוה

זכור את אשר עשה לך עמלק וגוי (דברים כ"ה, י"ז). דהנה שותא דעלמא לקרא ולכנות אדם רשע בשם עמלק ואין לך דבר למטה שאין לו שורש וטעם. והנה הענין הזה, מפני שעמלק בטומאתו וברשעתו הכניס במלחמה אז איזה ניצוץ וענין רע בלב כל איש אשר לא לחם כנגדו כראוי, כי עיקר ענין עמלק הוא היצר הרע צורר כל אדם, וזה מלחמה לה' בעמלק מדור דור (שמות ח', ט"ז), דהיינו שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי עמלק נוטריקון ע'מל ק'סם ו'מרי: ספר עבודת ישראל

ויש לומר עוד דזכירת עמלק הוא ענין שלא ייקל האדם לעצמו אפילו בדבר שנראה קל בעיניו. שהרי רואים שעל ידי חטא דק שהיו מסתכלין היש ה' בקרבנו וגו' בבחינת ההכרה והדעת. נסתעף ביאת עמלק שגרם שליטת הראשית דקליפה ומזה נסתעף שליטת כל הע' קליפות המסתעפים מסטרא דיליה ואלמלא הוא לא שלטו בישראל כל אומה ולשון כמו שאמרו מגמרא (שבת קי"ח:): ונת' למעלה סוף מא' א'), כי כחו כולל כל ע' הקליפות ומזה ישפוט האדם בשכלו שלא ייקל חלילה בשום דבר ועל כן לא הזכיר כאן החטא, כי אם על ידי העונש. כי אדרבא עיקר הזכירה שהעונש בא על ידי חטא דק ונסתעף מזה ביאת עמלק ועל ידי כן יהיה בורח מן העבירה ולמחות זכר עמלק: ספר פרי צדיק

ואתה תצוה את בני ישראל וגו'. איתא במדרש. זש"ה תקרא ואנכי אענד למעשה ידיך תכסוף וכו'. הקב"ה זן את כל העולם ומבקש ממנו את קרבני לחמי וכו'. הקב"ה מאיר לכל העולם ואמר ואתה תצוה וכו' ועוד הרבה כהנה הוי למעשה ידיך תכסוף. ע"כ : דיבר הרב ז"ל הרבה בזה. ואמר למעשה ידיך. שהקב"ה מתאוה למעשה ידי התחתונים שיהיה הכל על ידיהם. (חסר) ואח"כ פתח הרב ז"ל ואמר ואתה תצוה את בני ישראל. תצוה. ל' צוותא. היינו להתחבר את בני ישראל. כיצד. ויקחו אליך שיתייחדו אליך. שמן זה חכמה. זית זה המקום שממנו נמשך החכמה. ז"ך. אלו כ"ז אותיות התורה ועוד זך שיהיה מזוכך. כתית למאור. אמר בשם אביו ה"ק אדומ"ר זצוק"ל. שצריך לכתת עצמו היטיב ואז יאיר לו. והפועל יצא מזה להעלות נר תמיד . שיהיה האור אצלו תמיד. כי לפעמים נחשך אצל האדם ב"מ וזה נמשך מתוך היצה"ר. ויש אופן אחר שהחושך אינו מצד היצה"ר רק שמראין לו כן והוא מסך מבדיל כדי שישבר המסך ויאיר לו ביותר וזהו עיקר השלימות וזה נקרא כתית כו' וזה אינו רק בעובד מצד החכמה והשכל אזי לפעמים נפסק הדבר אבל בעובד מצד האמונה זה אין לו הפסק כי האמונה הוא תמידית. וזהו להעלות נר תמיד שיהי' האור בתמידות שיהיה עליה להנר. והנר הוא נר מצוה ותורה אור והנר הוא כללי. הגם שלפי המדרש נר הוא פרט ואור הוא כלל עכ"ז נר כולל כמה פרטים. הכלי המחזיק השמן והפתילה והאור שע"ג הפתילה וזהו כי נר מצוה ותורה אור. אור הוא בלי הגבלת כלי. ודרך חיים. הוא דרך לחיים :

באהל מועד. אה"ל הוא ל' הארה כמו בהל"ו נרו. מועד שהוא לפעמים ואינו בקביעות. יערוך אותו אהרן ובניו. שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. היינו שצריך ליגע עצמו בעבדות עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. כי ממילא יעלה התלהבות ולא שיכוין לזה. ולא כהחסידיים השוטים המחפשים ומצפים להתלהבות. רק שצריך לעמול בעבדות והשלהבת תעלה מאיליה. וז"ש יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בוקר. מערב היא בח' חשכות. עד בוקר. שיאיר לו. חוקת עולם לדורותם מאת ב"י. היינו שיאיר לו בתמידות לדורותם מאת בני ישראל : ספר בית אהרן

ואתה תצוה כו' ויקחו אליך כו'. כי המנורה עם נרותיה וגם המראה שראה משה ושאר כלי המשכן נגד יתר בחינות כגון אהבה ויראה והשמחה של הבורא ברוך הוא. והראיה שראה משה לא השיג שום אדם כמאמר ולא קם נביא עוד כמשה כו' (דברים ל"ד, י') לכן נאמר ויקחו אליך, דייקא כלומר לכוונתך: ספר קדושת לוי

כתית למאור (כ"ז, כ'). ודרשו חז"ל (עי' מנחות פ"ו, ב') ולא כתית למנחות. שמעתי מרבינו מרימנאב זלה"ה שאמר: שרמז בזה שיראה האדם הנידון ביסורים, שלא יפול משמחתו ויתעצב ויהיה מונח ביגונו. רק אדרבה ידע ויראה להאיר נשמתו ביותר, וזהו כתית למאור ולא כתית למנחות.

והעיד איש א' שבכח ווארט זה עבר וחיזק עצמו כל ימי מלחמת העולם השני'.

כתית למאור. בשם הה"ק הרמ"מ מווארקע זצ"ל כתית למאור ולא

על התורה ועל העבודה

עצתו כאשר דברו נכבדות עבור בנו והוא שידוך טוב ורק שיש פסול גדול במשפחה שאחיו של המחותן סר מדרך היהדות, וזה הי' בפרשת תצוה והשיב לו שיעשה השידוך שמפורשת היא בפ' השבוע זו, לשם שבו ואחלמה: **ופירש "לשם שבו"** זאלטס קוקען אויף דעם מחותן "ואח למה" וואס טויג דיר דער ברידער. ואמר לו עוד דאס הייסט נישט אז דער שורש איז געמיין דאס הייסט נור איין ענף איזט אוועק געפאלען דער שורש הייסט טאטע מאמע באבע זיידע ולמעלה אבל לא מן הצד עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

והיה על אהרן לשרת. דהנה כתבנו מזה דצריך האדם שיהא כל כוונותיו לשמים הן באכילה ובכל דבר. ואמר הכתוב שבגדי כהונה יהיה על אהרן רק לשרת היינו לשירת ועבודת הבורא יתברך ולא להנאת עצמו וכבודו ועל ידי זה ונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו כשיעלה אל הקדושה בעולמות העליונים. לפני ד'. יפעול לעשות יחוד וקישור בעולמות. ובצאתו פירוש אף בעת שירד ויצא קצת ממדרגתו יפעול. ולא ימות פירוש שיפעול אפילו מי שהוא קרוב למיתה יכול הצדיק להצילו ממיתה בתפילתו להמציא לו רפואה וחיים אמן: ס' נועם אלימלך

וזה הדב"ר אשד תעש"ה להם. זה הדב"ר הוא הדיבור שצריך לראות שגם הדיבור יהיה עשוי. היינו לקדש את הדיבור שלא ידבר ח"ו ליצנות ורכילות ולה"ר ודברים בטלים. וכשהדיבור מקודש כמו שצריך אזי נקרא הדיבור ג"כ עשיה ונעשה ע"י הדיבור כל מה שצריך להעשות בהעליונים וכתוב בדבר ה' שמים נעשו: ספר בית אהרן

בתנחומא (תצא ז') כאן כתיב זכור ובשבת כתיב זכור שניהם שוין כו', אמר שלמה כמקרה הכסיל גם אני יקרני משל למה הדבר דומה כו', לזה הזכרתי על קערה מלא כל טוב ולזה הזכרתי על קערה ריקם כך השבת כתיב זכור וגו' ולכבדו במאכל וכו', ובעמלק כתיב זכור וגו' על מה אתה זוכרו על שולחן ריקה כו', ויש להבין בשלמה במשל יתכן שאמר בשניהם לשון דורות סתם שאלוהו זה הזכרת וזה הזכרת אבל בכאן הלא מפורש בשבת זכור לקדשו ובעמלק תמחה את זכר עמלק ואיך אמר דשניהם שוין. אך הענין דמחיית עמלק הוא לשרש ולעקור שורש הרע והיצר הרע והמצוה בכל שנה ומכל מקום רואים שלא הועיל שעדיין מתגרה ואף בתלמידי חכמים ואף בגדולים כמו שמצינו בר' מאיר ור' עקיבא (קידושין פ"א). ונראה שלא הועיל חס וחלילה ויאמר האדם מה יועיל מה שנצטוונו זכור את יום השבת לקדשו להכניס קדושה על ידי הענג וקדושת סודות שבת פן זה גם כל לא יועיל ועל זה אמרו כמקרה הכסיל גם אני יקרני. ועל זה אמרו מהמשל הנזכר דשבת אתה מזכירו על קערה מלאה כל טוב שבאמת הקדושה דשבת קביעא וקיימא מהשם יתברך כמו שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם ובודאי מועיל שהוא יום הניח ה' לך מעצבך ורגוץ, היינו הנייחא מכל האויבים והקליפות אך אחר כך חזרו יצר הרע למקומו כמו אחר מתן תורה. ומי שמשמר שבת כהילכתה נגאל באמת מיד לעולם. ובא מצות הזכירה להכניס הקדושה על ידי ענג דגם הגוף בשבת היא בקדושה וזהו על קערה מלאה כל טוב. מה שאין כן זכירת עמלק שהוא להוציא הרע מלב כסיל וזהו העיקר על ידי העבודה מצד האדם וזהו על שולחן ריקם. ומכל מקום גם הוא מועיל שבכל שנה ושנה נעשה מחיית עמלק יותר עד שזוכה לעשות ולזכות למחיית עמלק מכל וכל מלמעלה. אבל כל זמן שלא נמחה זכרו מכל וכל יצרו של אדם מתגבר. אכן מצות שמירת שבת מועיל בודאי שהשם יתברך מכניס בישראל קדושה דקביעא וקיימא והישראל מקדש השבת על ידי הענג דגם הנאת הגוף בקדושה. ועל ידי שמירת שבת ניצולין גם מהעבירה כמו שאמר (מכילתא בלח יוסע פ' ה') מקרא דשומר שבת מחללו ושומר ידו וגו' שכל מי שמשמר את השבת מרוחק מן העבירה ובפרי עץ חיים (ריש שער השבת) שניצול מקטרוג היצר הרע כל ימי השבוע. רק האדם מצידו צריך שמירה שלא יכנס היצר הרע חס וחלילה לקלקלו בשמירת שבת ומי שזוכה להיות משמר שבת כהילכתה הוא בפרט נפשו נגאל מכל וכל (כמו שנתבאר כמה פעמים) ועל זה אמר, כי אין זכרון לחכם וגו' שזכרון השבת על קערה מלאה קדושה: ספר פרי צדיק פרשת זכור - אות ג'

כתית למנחות, ואמר בזה"ל אז מען וויל איינעם טשעפיען ברויך צי זיין למאור כדי להאיר לו הדרך האמת, אבל לא כתית למנחות אבער נישט צו טשעפיען יענעם צו לייגען, והבן שזהו לימוד גדול: ספר שיח שרפי קודש

תמיד פירוש שתראה שלא תזוז ממך הקדושה והאור העליון לעולם. וזהו הפירוש הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח פירוש שהכתוב מזהיר שיהא תמיד הקדושה ואור העליון בוער בך שלא תכבה לעולם דהיינו שתוסיף אור וקדושה שלא יכבה לעולם: ספר נועם אלימלך

ואפוד וברש"י, לא שמעתי וכו' ולבי אומר לי וכו' כמין סינר שחוגרות השרות כשרוכבות על הסוסים. הצדיק הקדוש הר' יחיאל מאיר מגאסטינין זצ"ל פ"א פגע אשה אחת בבגדי פריצות, ותיכף ברח לחדרו ובכה מאוד על מה שאירע לו פתאום לראות בבגדי פריצות, אך ניחם את נפשו, עם מאמר רש"י ז"ל פ' תצוה, האפד עשוי כמין סינר של שרות רוכבות על סוסים, איך ראה רש"י הקדוש סינר של שרות, אלא מוכח מזה שהי' רש"י הק' הלך פ"א דרך הרחוב ופתאום בא כנגדו שרות רוכבות על סוסים וראה את הסינר, והי' מתאונן מאוד ע"ז. אך אח"כ כששבא לפ' האפד, נזכר א"ע בהסינר, ובודאי האפד עשוי כמין הסינר הזה, ועי"ז ניחם גם הה"ק בגאסטינין ז"ל את נפשו בטח בא הדבר הזה כנגדו, לתקן איזה ענין והבן גודל קדושתם: ספר שיח שרפי קודש

לשם שבו ואחלמה. פעם אחת בא לגור אל החי' הר"ם זצוק"ל מחותן לשאול את פה קדושתו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
chizuk620@gmail.com
ברשות ובהדרכת גדולי התורה
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי' צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א - פיינשטיין - י"ג אדר ב' תשמ"ו
לזכר עולם יהי' צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש [השני - משידלוב] זצוק"ל זיע"א
סטאשיווער מגיד - נלב"ע י"ג אדר ב' תרפ"א
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
לימוד ספרים הק' בחבורה ליל ששי על הטעלפאן 8:30pm נא להתקשר לידיע המספר